

Mihok, Ľubomír; Pribulová, Alena; Labuda, Jozef

Výroba stredovekých baníckych želiez

Archaeologia historica. 1998, vol. 23, iss. [1], pp. 493-518

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/140311>

Access Date: 16. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Výroba stredovekých baníckych želiez

MIHOK ĽUBOMÍR–PRIBULOVÁ ALENA–LABUDA JOZEF

Analýza baníckych nástrojov

Základný úkon v baníctve – rozpojovanie pomocou baníckeho kladivka, želiezka a pod. – znamenal oddelenie rudnej výplne od horniny. Časove možno zaradiť tento proces v rámci rudného baníctva od záveru eneolitu (tažba medenej rudy) až po 18. storočie, kedy bol tento jednoduchý spôsob ťažby postupne nahradený novými trhacími a vŕtacími prácam. Tvrdosť rudy a horniny na rôznych častiach žilnej výplne bola rôzna, a preto sa pri rozpojovaní používal čakan, graca, korytko, banícke kladivko, želiezko.

Za najstarší a najjednoduchší spôsob dobývania rudy možno považovať rozpojovanie pomocou čakana. V období stredoveku sa stretávame prevažne s typom zahroteného konca na jednej strane a otvorm pre násadu na druhej strane. Poznáme ich napr. z lokality Spiša či Liptovskej Dúbravy. Tento typ sa používal pri rozpojovaní menej kompaktnej žilnej výplne. Jemu podobný typ – čakan so zahroteným koncom na jednej strane a tylom na druhej (pričom otvor pre násadu je bližšie k tylu), patrí tiež k typickým baníckym nástrojom, ale mohol mať všeobecnejšie použitie. Stretávame sa s ním na Spiši alebo v Banskej Štiavnicki.

Súčasne s použitím čakana možno uvažovať pri rozpojovaní i o tvare dlhšieho železného klina so zahrotenou časťou a tylom, ktorý má niekedy otvor pre násadu. Ide o tvar bežne používaného želiezka súčasne s kladivkom. Okrem rozpojovania sa využíval skôr pri priamom triedení rudy v bani, resp. na povrchu. Vyššie uvedená skutočnosť súvisí s použitím železného klinu so zahroteným koncom, iné použitie mal klin s plocho roztepaným zakončením – tzv. vrták. Používal sa pri rozpojovaní tvrdej rudy, a sice jednoduchým pootáčaním do obidvoch strán.

Najznámejšími a najviac používanými typmi baníckych nástrojov pri rozpojovaní rudy od horniny boli klasické banícke nástroje – kladivko a želiezko. Tieto typy nástrojov boli tak úzko späté s každodenným životom baníka, že sa dostali do erbov väčšiny banískych miest ako symbolov charakteristickej činnosti ich obyvateľov, resp. v podobe pozlátených insignií vystupujú ako reprezentatívny atribút banského mesta. Banícke kladivko a želiezko mali široké použitie, využívali sa v tvrdej i mäkknej žilnej výplni. Základné tvary, podobne ako u predchádzajúcich nástrojov, opísal už G. Agricola (Agricola 1976, s. 124). Banícke želiezko predstavuje typ nástroja, ktorý má jeden koniec zahrotený a druhý je opatený tylom. V priemere býva obyčajne štvorhranný, ale i kruhový. V strede, resp. bližšie k tylu slúži otvor pre násadu. Dĺžka želiezka kolísae zhruba medzi 5–15 cm, čo podmienovala tvrdosť rudy, resp. poloha žilnej výplne. Vyskytuje sa v dvoch formách – bez násady (typ známy z erbov stredovekých miest napr. B. Štiavnice, Gelnice) alebo s násadou. Prvý typ je zrejmé starší, všeobecné použitie druhého možno položiť do 13., resp. 14. storočia.

Želiezko s otvorom pre násadu sa používalo takým spôsobom, že v priebehu práce bolo možné násadu vytiahnuť, prípadne vymeniť. Používali sa totiž pri určitých miestach výplne i zámerne ohnuté násady. Takéto sa premietali i do oficiálnych insignií. Už pri optickom pozorovaní jednoduchých kusov vidieť, že miesta vystavené tlaku (hrot, tyl) boli často kalené. V archeologických nálezoch sa stretávame často s nálezmi, kde je tylová časť značne deformovaná alebo hrot zahnutý. Svedčí to o tvrnosti žilnej výplne, ale aj o frek-

vencii používania nástroja. V nálezoch sa oveľa častejšie vyskytujú banícke želiezka, na-koľko tieto boli oproti kladivkám z hľadiska využiteľnosti univerzálnejšie. Druhý základný pracovný nástroj reprezentuje banícke kladivko, ktorého obidva konce sú plocho roztepané. Rovnako býva častejšie štvorhranného ako kruhového prierezu.

S klasickým typom baníckych želiezok sa stretávame aj v nálezoch zo Španej Doliny (Točík–Bublová 1985, obr. 33), pričom tu neregistrujeme banícke kladivá. Aj frekvencia nálezov týchto základných baníckych nástrojov – ako aj ojedinelých nálezov – dokazuje prevažujúce použitie želiezka.

Banské regióny Špania Dolina a Banská Štiavnica

K najznámejším banským regiónom na Slovensku patrí oblasť ſpaňadolinská a baniskoštiavnická. Ich niekdajšie postavenie a význam sa prejavili najmä po realizácii systematických i sporadických archeologických výskumov za posledných tridsať rokov, z ktorých sa získali aj viaceré kovové predmety. Tieto sa stali predmetom analýz, ktoré tak podstatne doplňujú poznatky o týchto typických banských regiónoch.

Špania Dolina, okr. Banská Bystrica

Lokalita ležiaca vysoko v horách (800 m) v juhozápadnej časti Nízkych Tatier, 7 km severne od Banskej Bystrice. Banícky charakter osídlenia s malými domčekmi po svahoch, ako aj obrovské haldy nad obcou ako reliktov po banskej činnosti, svedčia o starobylosti baníckych prác v okolí obce. Z jednotlivých polôh je najznámejšia časť Piesky s rozsiahlymi haldami, ktoré sa v rokoch 1971–1972, 1985 stali predmetom archeologického výskumu (Točík–Bublová 1985, Točík–Žebrák 1989).

Lokalita Špania Dolina–Piesky vstúpila do dejín slovenskej archeológie ako ojedinelé nálezisko kamenných mlatov na spracovanie medenej rudy (chalkopyrit, tetraedrit) z obdobia doby bronzovej. Pri archeologickom výskume na polohe Piesky sa však objavili nálezy, ktoré jednoznačne dokazujú rozsiahlosť ťažobných prác aj v období stredoveku (13.–16. stor.). Je určitou zaujímavosťou, že v nálezovom fonde SBM kvantitou prevažujú nálezy z obdobia stredoveku (kompletný a spracovaný materiál z výskumu sa nachádza v zbierkovom fonde SBM).

Počas archeologického výskumu sa z obdobia praveku zachovali najmä kamenné mlaty (snáď aj kamenné podložky na drvenie rudy), keramické fragmenty, ktoré tak umožňujú časové zaradenie prác. Priame objekty po baníckej, resp. úpravníckej či hutníckej činnosti sa nezachovali.

Počiatok stredoveku na Slovensku je známy osídľovaním banských regiónov Slovenska, kde však v tom čase prvoradý záujem predstavovali rudy zlata a striebra. Nemožno vylúčiť, že po dlhom časovom hiáte v osídlení sa predmetom opäťovného záujmu ťažby stal ſpaňadolinský región práve kvôli exploatacii rúd drahých kovov. Rovnako však prebiehala aj ťažba medených rúd, pričom v 16. stor. sa začali spracúvať aj haldy z obdobia praveku. Svedčia o tom neveľké štôlne v haldách, ktoré sa doteraz zachovali.

Z odkrytých objektov treba uviesť pražiareň medenej rudy (troska), fragmenty mlyniských kolies, žarnovov dokazujú existenciu úpravníckeho zariadenia – mlyna na rudu, kde sa využívala drevénymi ťabmi privádzaná voda ako zdroj hnacej energie (Točík–Bublová 1985, s. 109).

Datovanie ťažobných a úpravníckych prác na polohe Piesky umožňujú najmä keramické fragmenty (14.–16. stor.), zo železnych predmetov sa našli banícke pracovné nástroje (želiezka, kliny, čakany na rozpojovanie rudy, podkova, klince s plocho roztepanou hlavičkou a klince s hlavičkou v tvare písmena T), (Točík–Bublová 1985, s. 109). V súvislosti s produkciou týchto výrobkov možno uvažovať o prítomnosti kováčov priamo pri banských prácach, čo platí pre všetky banské regióny Európy v období stredoveku i neskôr (Labuda 1993, s. 91).

Banská Štiavnica – Komorský dvor

K znáym a dobre preskúmaným lokalitám Banskej Štiavnice patrí najrozsiahlejší stavebný komplex mesta – Komorský dvor (Kammerhof). Výsledky archeologických výskumov (1968–1970) a následných zberov počas stavebnej rekonštrukcie objektu boli priebežne publikované (Schönweitzová 1971, Labuda 1992). Viackrát prestavaný objekt úradu pre stredoslovenskú banskú oblasť, ktorá podliehala Dvorskej komore vo Viedni. Komorský gróf mal vrchný dozor nad baňami, hutami, mincovňou, železiarňami a pod. v stredoslovenskej banskej oblasti. V zadnej časti objektu sa nachádzali laboratóriá (skúšobne) na preverenie kvality vytaženej rudy z rôznych banských diel stredného Slovenska.

Archeologické výskumy sa uskutočnili najmä v obidvoch voľných nádvoriach objektu, vo väčšine suterénov prilahlých interiérových priestorov, ako aj samostatného objektu studne. Datovanie umožňuje okrem nálezovej situácie aj charakter materiálnej kultúry, ktorého ľažisko spadá do 13. – 16. stor. (keramika, kachlice, železné predmety, výrobky z kameňa). Takmer 90 % všetkých nálezov predstavuje technickú keramiku, ktorej nálezy vzhľadom na vyššie spomenutú funkciu nie sú prekvapením.

Z hľadiska predmetu tejto štúdie nás zaujímajú nálezy železných predmetov z archeologických výskumov objektu, kde v porovnaní s ostatnými nálezmi prekvapuje ich nízky počet (50 kusov). Najpočetnejšie sú banícke nástroje, a to výlučne želiezka (jedna strana obuchová, druhá strana zahrotená). Mnohé exempláre sú deformované častým používaním. Nálezy želiezok z tejto lokality reprezentujú jeden nálezový celok – depot. V objekte však súviseli výlučne s technológiou skúšobníctva kvality rúd, keď pred skúškou bolo potrebné odobrať z horniny určitú vzorku. Preto nie náhodou želiezka z Kammerhofu vykazujú pestru vzorku veľkostne rôznych tvarov. Najväčší kus má dĺžku 16,5 cm, najmenší 7 cm. Mnohé sú deformované, nalomené, pretože zlato a striebro je viazané v tejto oblasti s tvrdým kremeňom, ktorý bolo potrebné oddeliť. Opotrebované kusy boli spolu uskladňované a podľa potreby v kováčskej vyhni prekúvané. Preto aj nález týchto nástrojov ako depotu neprekvapuje.

Produkciu železných výrobkov z Komorského dvora v Banskej Štiavnici možno lokalizovať do prostredia mesta. Vzhľadom na nálezové okolnosti týchto predmetov ich možno zaradiť do obdobia 14.–16. stor. Je možné, že od 16. stor. disponoval hlavný komorskogrófsky úrad vlastnou kováčskou výhňou, avšak v tom čase mohli rovnako prúdiť objednávky pre miestnych kováčov.

Analýza výrobných metód banských želiez

Spôsoby výroby kovových predmetov kováčskymi metódami určujú sa hlavne podľa výsledkov metalografických rozborov. Metalografickými rozbormi zistené štruktúrne komponenty umožňujú určiť, aké jednotlivé metódy boli použité, napr. zváranie, nauhlíčenie, kalenie, žihanie, popúšťanie a pod. Pre metalografickú analýzu bolo zo zbierok Slovenského banského múzea vybratých 14 predmetov, ich zoznam je v tabuľke č. I.

Metalografia študuje štruktúry, ktoré sú v kove, teda potrebuje prienik do vnútra kovu, kovového predmetu. To znamená, že sa jedná o analýzu deštruktívnu, kde je potrebné odobrať vzorky rezaním z daného predmetu. Zo všetkých 14 predmetov boli rezaním diamantovou pílovou odobraté vzorky tak, aby charakterizovali hlavné pracovné časti predmetov, z niektorých predmetov boli odobraté dve vzorky. Bola rešpektovaná požiadavka archeológov, aby došlo k čo najmenšiemu poškodeniu predmetov a k zachovaniu možnosti ich reparácie.

Vzorky, odobraté z predmetov, boli zaliate do zálievacej živice a boli na nich štandardným spôsobom brúsením na metalografických papieroch a leštením na diamantových pastach pripravené metalografické výbrusy.

Tieto boli prezerané pod metalografickým optickým mikroskopom a bol zaznamenaný a fotograficky dokumentovaný výskyt nekovových inkluzií a ich druh, výskyt trhlín, koróznych miest a pod. Potom boli na metalografických výbrusoch leptaním v nitale zvi-

diteľnené štruktúrne zložky. Tieto boli znova prezerané a fotograficky dokumentované pod optickým mikroskopom.

Poslednou urobenou analýzou bola spektrografická analýza, jej cieľom bolo zistenie kvalitatívneho zloženia kovu v jednotlivých predmetoch. Pre tieto účely boli vzorky vybraté zo zalievacej živice a analyzované na spektrografe.

Tab. I – Zoznam predmetov vybratých pre analýzu

Č. vzorky	Inv. č.	Popis	Lokalita
1 BZ	A2055	klinec	Špania dolina „Piesky“
2 BZ	A1024	želiezko	Špania dolina „Piesky“
3 BZ	A1024	želiezko	Špania dolina „Piesky“
4 BZ	A3798	želiezko	Ilija – Sitno
5 BZ	A4183127	želiezko	Kammerhof
6 BZ	A4183132	želiezko	Kammerhof
7 BZ	A4183146	želiezko	Kammerhof
8 BZ	A4183147	želiezko	Kammerhof
9 BZ	A747	želiezko	Špania dolina „Piesky“
10BZ	A2051	želiezko	Špania dolina „Piesky“
11BZ	A1025	banský klin	Špania dolina „Piesky“
12BZ	A1023	podkova	Špania dolina „Piesky“
13BZ	A1026	čakan	Špania dolina „Piesky“
14BZ	A1026	čakan krivý	Špania dolina „Piesky“

Výsledky metalografických analýz

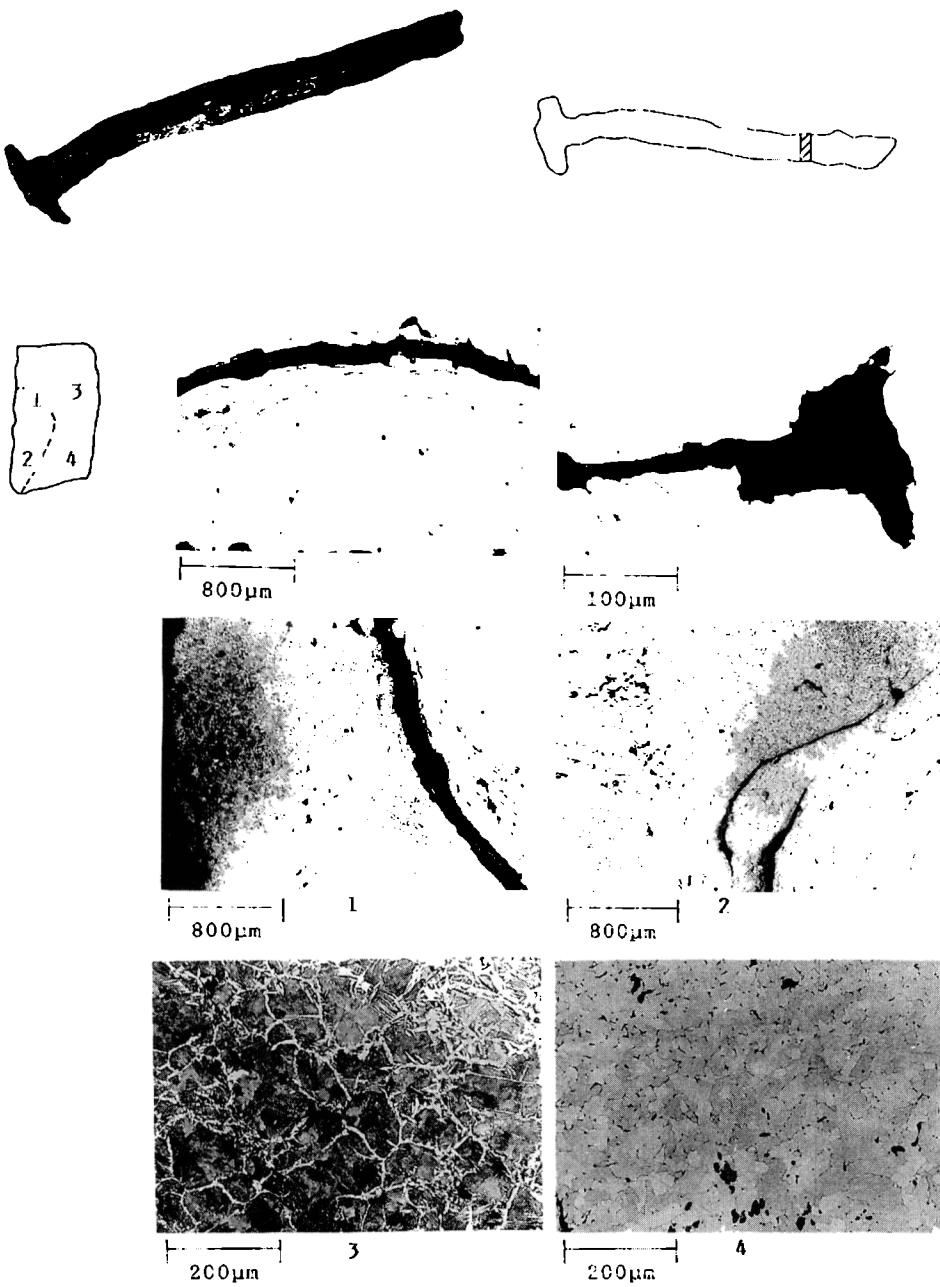
Výsledky metalografických analýz sú prehľadným spôsobom dokumentované na obrázkoch. Každý obrázok obsahuje fotografiu analyzovaného predmetu, schému vzorkovania, náčrt analyzovanej plochy vzorky. Na náčrete sú číslicami označené miesta, na ktorých boli zistené štruktúry, ktoré sú ďalej prezentované v obrázku na fotografiach s rovnakým číslom. Pokial sú prezentované nekovové inkluzie, nachádzajúce sa na celom povrchu, ich znázornenia na fotografiách nie sú očíslované.

Vzorka 1BZ – klinec

Metalografická analýza klinca, vzorka 1BZ, je na obr. 1. Bola odobratá jedna vzorka z priečneho prierezu klinca. Na výbruse bola zistená výrazná trhlina, ktorej priebeh je naznačený na znázornení plochy výbrusu prerošovanou čiarou. Jedná sa s najväčšou pravdepodobnosťou o pozostatok zvaru, čo naznačuje na použitie minimálne dvoch polotovarov pri výrobe klinca. Vzhľadom k masívному tvaru klinca je toto zistenie zodpovedajúce. Použitie kováčskeho zvárania je dokladované aj výskytom kováčskych inkluzií, inkluzií železnatého kremičitanu, ktorý vznikol reakciou olovín s oxidom kremičitým z kremenného piesku.

Po naleptaní bolo zistené, že jeden z polotovarov, zaberajúci menšiu plochu metalografického výbrusu, bol vyrobený z nenauhličeného feritického hrubozrnného materiálu. Na zbývajúcej časti výbrusu sa striedali štruktúry s rôznym obsahom uhlíka, od štruktúr perlítických cez štruktúry perlíticko-feritické, až po nenauhličené feritické štruktúry. Ich distribúcia bola veľmi nerovnomerná, čo je zreteľné aj z fotografií č. 1 a 2 urobených pri malom zväčšení. Úmysel úpravy tohto polotovaru za účelom dosiahnutia dokumentovanej distribúcie nie je jasný. Je možné urobiť predpoklad, že tento polotovar bol pripravený zo šrotového železného materiálu.

Pre výrobu klinca nie je potrebné vybrať zvlášť upravené polotovary, resp. robiť ich úpravu, pretože sa jedná o predmet s relatívne nenáročným použitím, často jednorázovým. Technológia s využitím šrotového materiálu bola pre výrobu klinca postačujúca.

Obr. 1. Metalografická analýza klinca, vzorka 1BZ.

Vzorka 2BZ – želiezko

Metalografická analýza želiezka, vzorka 2BZ, je na obr. 2. Bola odobratá jedna vzorka z okraja hlavy želiezka. Na metalografickom výbruse pred naleptaním boli zistene veľké inkluzie pecnej trosky, jedna z nich je znázornená na obrázku. Troska má vysoký obsah wustitu, svedčiaci na veľmi neúčinný spôsob tavenia železa. Vzhľadom k tomu, že železo sa v danom období tavilo v tzv. slovenských peciach, je výzor troskovej inkluzie netypický.

Po naleptaní bol na jednej časti výbrusu, vyznačenej na znázornení prerušovanou čiarou, zistený nauhlíčený a zakalený železny materiál, dokumentovaný martenzitickou štruktúrou. Nauhlíčenie tohto miesta nebolo úplne homogénne. Na zbyvajúcej časti výbrusu bola zistená len nenauhličená feritická štruktúra, ktorá mala vzhľadom k používaniu žliezka extrémne deformované zrno, ako je naznačené na fotografiach 3, 4 a 5. Distribúcia obidvoch typov štruktúr je znázornená pri malom zväčšení na fotografii 1.

Je pravdepodobné, že celá hlava žliezka bola nauhlíčená a zakalená. Používaním sa časti tohto vytvrdeného materiálu odstránil a odhalil sa pod ním položený nenauhličený feritický materiál, vzhľadom k charakteru silne deformovaný. Toto tvrdenie je dokladované aj tým,, že na okrajoch vedľa feritickej štruktúry boli zistené aj zbytky zakalenej martenzitickej štruktúry, fotografia 4.

Vytvrdenie hlavy žliezka nauhlíčením a zakalením a použitie húževnatého feritického materiálu pre telo telieska boli z hladiska funkčných vlastností predmetu správne. Technologicky správne by bolo aj nauhlíčenie a zakalenie hrotu žliezka, čo je pri zvolenom spôsobe vzorkovania nebolo možné zistíť.

Vzorka 3BZ – žliezko

Zo žliezka, vzorky 3BZ, boli odobraté dve metalografické vzorky. Vzorka A bola odobratá z hrotu žliezka, vzorka B výrezom z drieku pod hlavou. Metalografická analýza vzorky A je na obr. 3, metalografická analýza vzorky B je na obr. 4.

Na metalografickom výbruse vzorky A v stave pred naleptaním boli zistené pásy kováčskych inkluzií, aj inkluží pecnej trosky. Jedna väčšia inkluzia pecnej trosky je znázornená na fotografii na obr. 3. Po naleptaní výbrusu vzorky A bolo zistené, že na väčšine plochy boli martenzitické štruktúry, fotografia A4, charakterizujúce materiál, ktorý bol nauhlíčený a zakalený. Iba na jednom mieste plochy výbrusu, znázornenom prerušovanou čiarou na náčte plochy výbrusu a dobre viditeľnom na fotografiu A1 boli zistené nenauhličené, resp. nízkonauhlíčené feritické a feriticko-perlitické štruktúry, na niektorých miestach bola zistená štruktúra ferit-martenzit s feritom vo forme hrubého sieťovia po hraniciach zrín, fotografie A2 a A3. Z uvedených analýz vyplýva, že hrot žliezka bol hlboko nauhlíčený a zakalený. To je súčasne aj odpoveď na otázkou, urobenú pri analýze žliezka 2BZ. Vzhľadom k tomu, že analyzovaná plocha bola trochu vzdialená od hrotu, nauhlíčenie v tomto mieste končilo a boli zistené aj stopy nenauhličenej štruktúry.

Na výbruse vzorky B, odobratej z tela žliezka, v stave pred naleptaním, boli zistené tvárnenním rozdrobené a do párov usmernené kováčske inkluzie, inkluzie pecnej trosky a hlavne zbytky okovín, neodstránených v procese výroby. Materiál bol veľmi nečistý a je znázornený na horných fotografiach na obr. 4. Tieto časticie naznačujú na použitie kováčskeho tlakového zvárania.

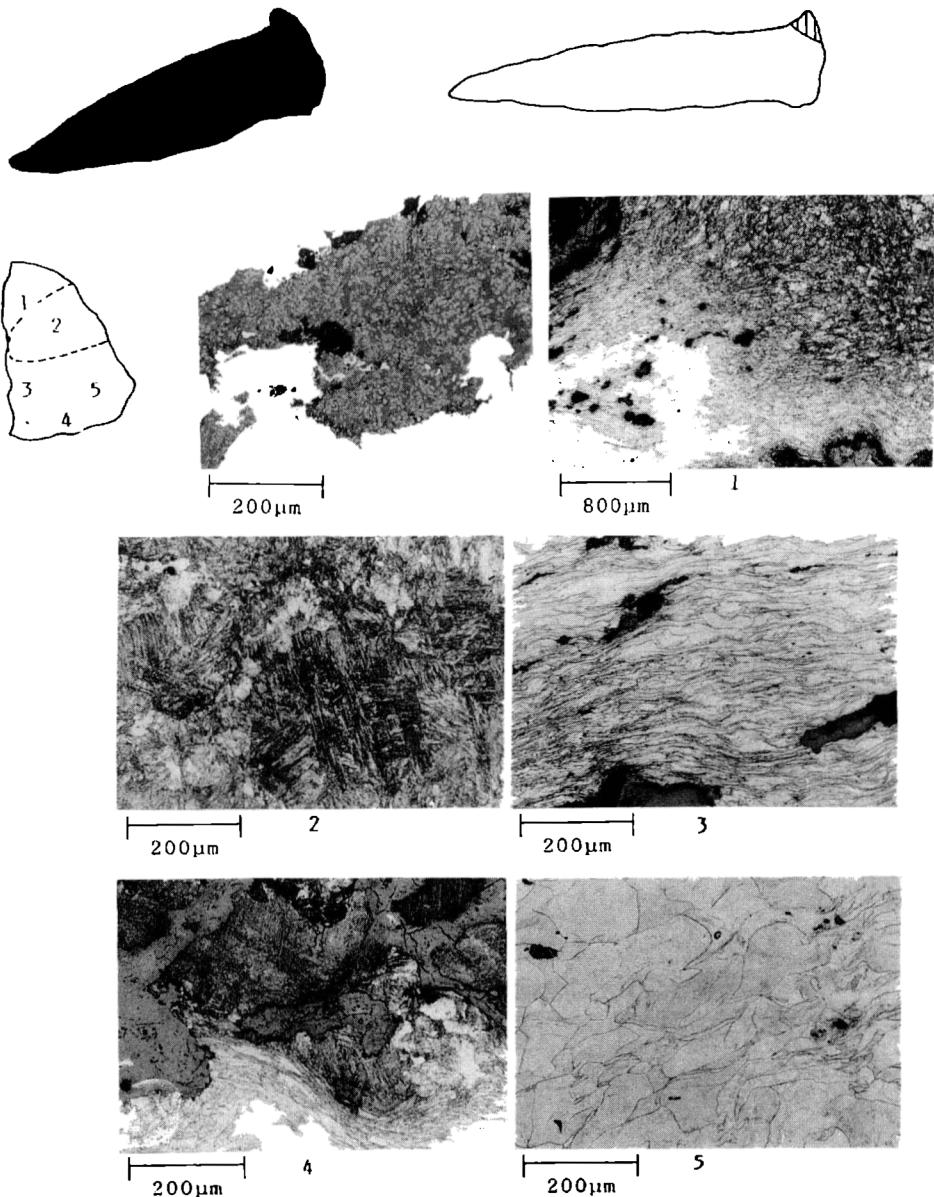
Po naleptaní bolo zistené, že celá plocha výbrusu sa skladá z pásov extrémne hrubozrnného feritu, jemnozrnného feritu, feriticko-perlitickej štruktúry a perlitickej štruktúry. Pásy sa na ploche niekoľkokrát opakujú. Tento charakter distribúcie štruktúr je znázornený pri malom zväčšení na fotografiách B1 a B2, detailnejšie na fotografiách B3, B4, B5. Z morfológie perlitu je možné predpokladať, že predmet bol žíhaný.

Z uvedeného vyplýva, že pre telo žliezka bolo použitých niekoľko polotovarov s rôznymi vlastnosťami, s veľkou pravdepodobnosťou sa jednalo o šrotový materiál. Technológia výroby žliezka nebola zlá, pretože kováči špeciálne upravovali pracovné časti, hlavu a hrot. Použitie rôznorodého materiálu pre telo žliezka mohlo mať však nepriaznivé vlastnosti na jeho životnosť.

Vzorka 4BZ – žliezko

Metalografická analýza žliezka, vzorka 4BZ, je na obr. 5. Zo žliezka boli odobraté dve vzorky, vzorka A z hrotu, vzorka B z hlavy predmetu.

Na metalografickom výbruse vzorky A, odobratej z hrotu, v stave pred naleptaním,

Obr. 2. Metalografická analýza žliezka, vzorka 2BZ.

bolo zistené veľké množstvo inkluzií pecnej aj kováčskej trosky, ktoré boli v procese kovania rozdrobené a usmernené do pásov. Vysoké znečistenie kovu týmto inkluziami je znázornené na fotografii v obrázku. Po naleptaní bolo zistené, že na väčej časti prierezu sa nachádza nauhlíčený a zakalený železny materiál, dokumentovaný martenzitickou štruktúrou. Nápadná bola veľká nehomogenita nauhlíčenia. Martenzitická štruktúra je znázornená na fotografií A3. Na menšej časti prierezu, vyznačenej na zobrazení plochy výbrusu prerušovanou čiarou, bola zistená nenauhlíčená veľmi hrubozrnná feritická štruktúra, ktorá bola charakteristická dvojčasťou zrn, fotografia A2. Obidve časti boli ostro ohraničené, ako je

zrejmé z fotografie A1. Z uvedneného vyplývajú rovnaké zistenia, ako boli urobené u predchádzajúcich dvoch analyzovaných želiezok. Hrot želiezka bol hlboko nauhlíčený a zakalený, čím získal požadovanú tvrdosť. Od nauhlíčenej štruktúry na hrote pokračovala v tele želiezka mäkká a húževnatá nenauhličená štruktúra. Ostré ohraničenie medzi obidvo-ma štruktúrami však ponúka názor, že na telo želiezka bolo nauhlíčené ostrie privarené nakovaním. Potom bol po vyhriatí celý hrot zakalený, čo spôsobilo aj vznik dvojčatosti v zrnách feritickej štruktúry.

Na metalografickom výbruse vzorky B, odobratej z hlavy želiezka, boli v stave pred naleptaním zistené väčšie inkľúzie pecnej aj kováčskej trosky, ktoré boli tvárením usmernené do pásom. Po naleptaní bola na väčšine plochy výbruse zistená nenauhličená pomerne jemnozrnná feritická štruktúra, dokumentovaná na fotografii B2. Na jednej strane plochy výbrusu sa nachádzal užší pás nauhlíčenej feriticko-perlitickej štruktúry, znázornený na fotografii B3. Fotografia B1 znázorňuje pri malom zväčšení rozhranie medzi obidvoma typmi štruktúr. Táto nauhlíčená oblasť odpovedá povrchu hlavy želiezka, ako vyplýva aj zo znázornenia odberu vzorky. Je teda zrejmé, že povrch hlavy želiezka bol nauhlíčený, aby sa dosiahla jeho zvýšená tvrdosť. Zaujímavé sú deformované zrná nauhlíčenej perlitickej-feritickej štruktúry ako výsle-dok používania predmetu a silná mechanické opotrebovanie tejto vrstvy.

Metalografickými analýzami bola zistená štandardná výrobná technológia želiezka, poskytujúca výborné úžitkové vlastnosti: vysokú tvrdosť pracovných častí, hrotu a hlavy a dobrú trvanlivosť, poskytnutú húževnatým nenauhličeným železným materiálom v tele želiezka.

Vzorka 5BZ – želiezko

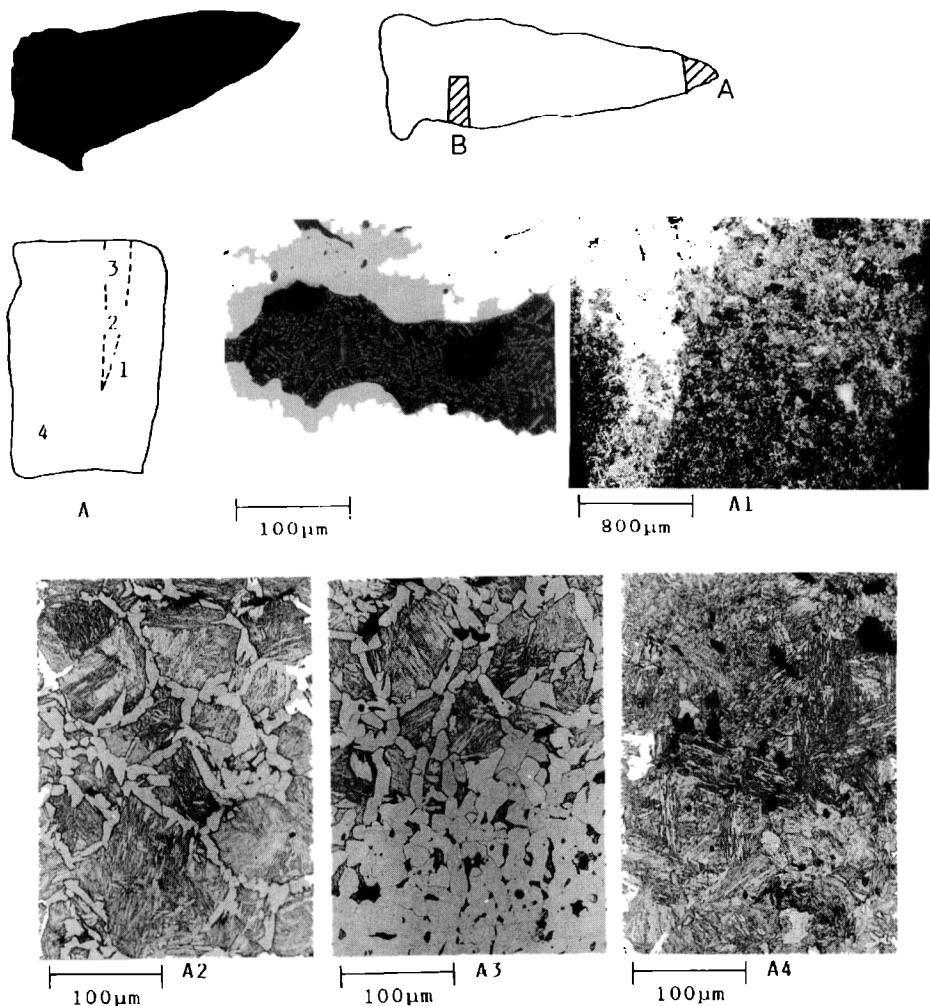
Metalografická analýza želiezka, vzorka 5BZ, je na obr. 6. Bola odobratá jedna vzor-ka výrezom od hlavy smerom do tela želiezka a na ploche smerom od hlavy do vnútra predmetu bol urobený metalografický výbrus. Pri pozorovaní výbrusu pod optickým mikroskopom v stave pred leptaním bolo zistené, že bol veľmi čistý, nenachádzali sa na ňom prakticky žiadne inkľúzie.

Po naleptaní bolo zistené, že v časti plochy výbrusu, ktorá bola bližšie k povrchu hlavy, bola nenauhličená hrubozrnná feritická štruktúra, fotografie 1 a 2. Nápadná je veľmi výrazná deformácia feritických zrín ako výsledok procesu používania želiezka. Na fotografii 2 je dobre viditeľná aj dvojčatosť niektorých feritických zrín. Na ploche výbrusu smerom do tela želiezka bola zistená pomerne jemnozrnná nenauhličená feritická resp. veľmi mierne nauhlíčená feriticko-perlitická štruktúra, fotografie 3 a 4. Táto štruktúra bola podobná tej, ktorá bola zistená v tele želiezka 4BZ.

Žiadny nauhlíčený a prípadne zakalený železny materiál v oblasti hlavy želiezka nebol zistený. Je potrebné si uvedomiť, že len malá časť plochy výbrusu zasahovala k povr-chu hlavy, nauhlíčený a prípadne zakalený materiál v tomto mieste mohol byť používaním želiezka úplne odretý. V prospech tohto predpokladu hovorí aj výskyt dvojčatosti feritických zrín ako výsledku tepelného šoku. Tento však mohol byť len výsledkom kalenia a kalil sa nauhlíčený materiál. Zvolený systém odberu vzoriek nedáva možnosť vyjadriť sa o úprave hrotu želiezka.

Vzorka 6BZ – želiezko

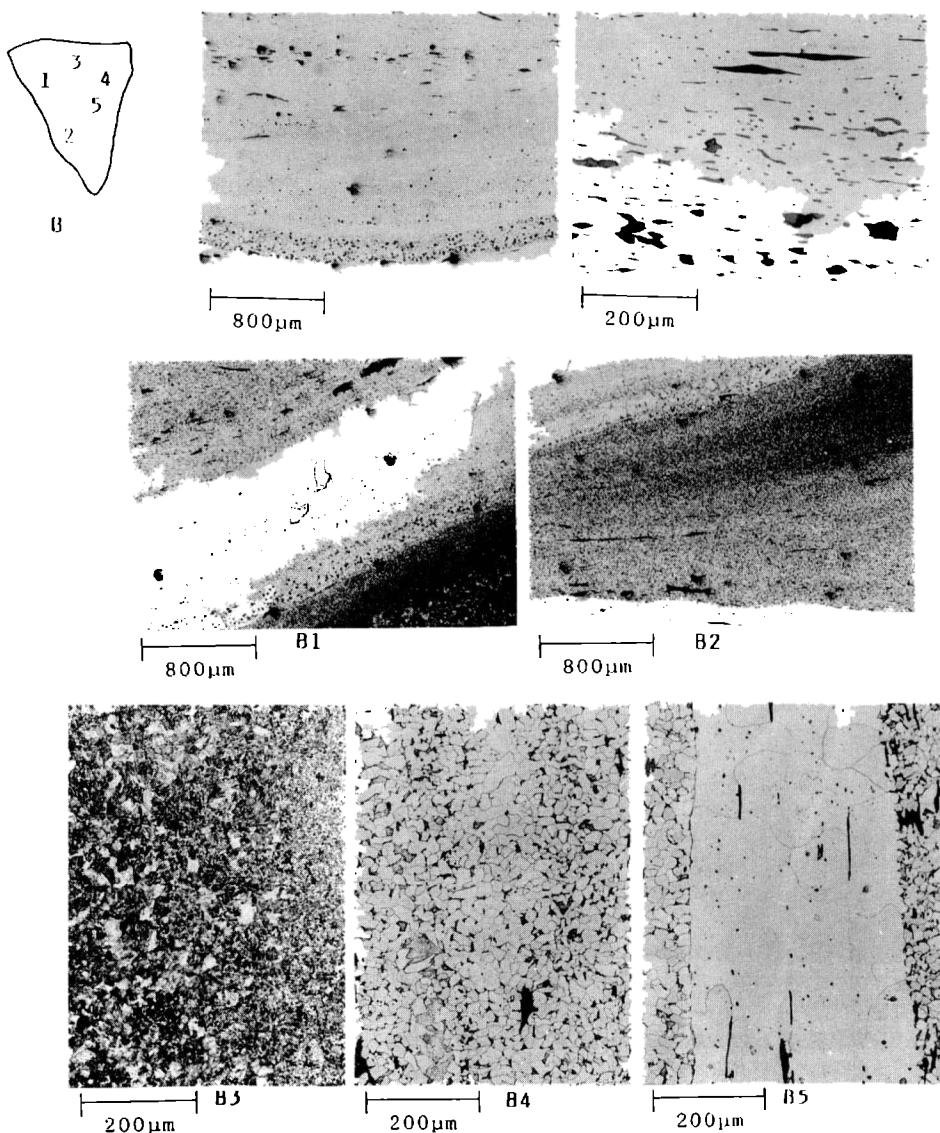
Metalografická analýza želiezka vzorky 6BZ je na obr. 7. Boli odobraté dve vzorky, vzorka A z hrotu želiezka, vzorka B z konca deformovanej hlavy. Pri pozorovaní meta-lografického výbrusu vzorky A pred naleptaním bolo zistené, že väčšia časť plochy neob-sahovala žiadne inkľúzie, bola veľmi čistá. Len na menšej časti plochy, z ktorej boli sníma-né fotografie A1, A2 a A3, boli zistené inkľúzie pecnej aj kováčskej trosky. Po naleptaní vzorky bola na tej časti plochy, kde boli zistené inkľúzie, zviditeľnená martenzitická štruktúra dokumentujúca nauhlíčenie a zakalenie. Martenzitická štruktúra je znázornená na fotografii A2, nerovnomerné nauhlíčenie tejto časti je dokumentované na fotografii A3. Na zbýva-

Obr. 3. Metalografická analýza hrotu želiezka, vzorka 3BZA.

júcej väčšej časti plochy bola zistená nenauhlíčená pomerne hrubozrnná feritická štruktúra, fotografia A4. Bola zistená aj dvojčatosť niektorých feritických zrn. Rozhranie medzi martenitickejou a feritickou štruktúrou je znázornené na fotografii A1 a nápadná je náhla zmena týchto štruktúr. Z toho vyplýva, že k nauhlíčeniu nedošlo po vyhotovení finálneho tvaru želiezka. Hrot bol vyrobený a nauhlíčený zvlášť a až potom bol privarený na telo želiezka. Následne bol takto pripravený hrot vyhriaty a zakalený, čo je doložené výskytom dvojčatosti feritických zrn. Je možné urobiť aj úvahu o možnej výmene – reparácii hrotov na banských želiezkach. Fakt, že pre výrobu hrotu bol použitý iný železny materiál, je doložený aj rozdielnym obsahom inkluzií.

Na metalografickom výbruse vzorky B, odobratej z hlavy želiezka, v stave pred naleptaním, neboli zistené žiadne nekovové inkluzie, železny materiál bol veľmi čistý. Po naleptaní bola na metalografickom výbruse zistená len pomerne hrubozrnná nenauhlíčená feritická štruktúra. Zrno štruktúry bolo mierne deformované následkom používania želiezka, nie však tak intenzívne, ako v predošlých prípadoch. Vzhľadom

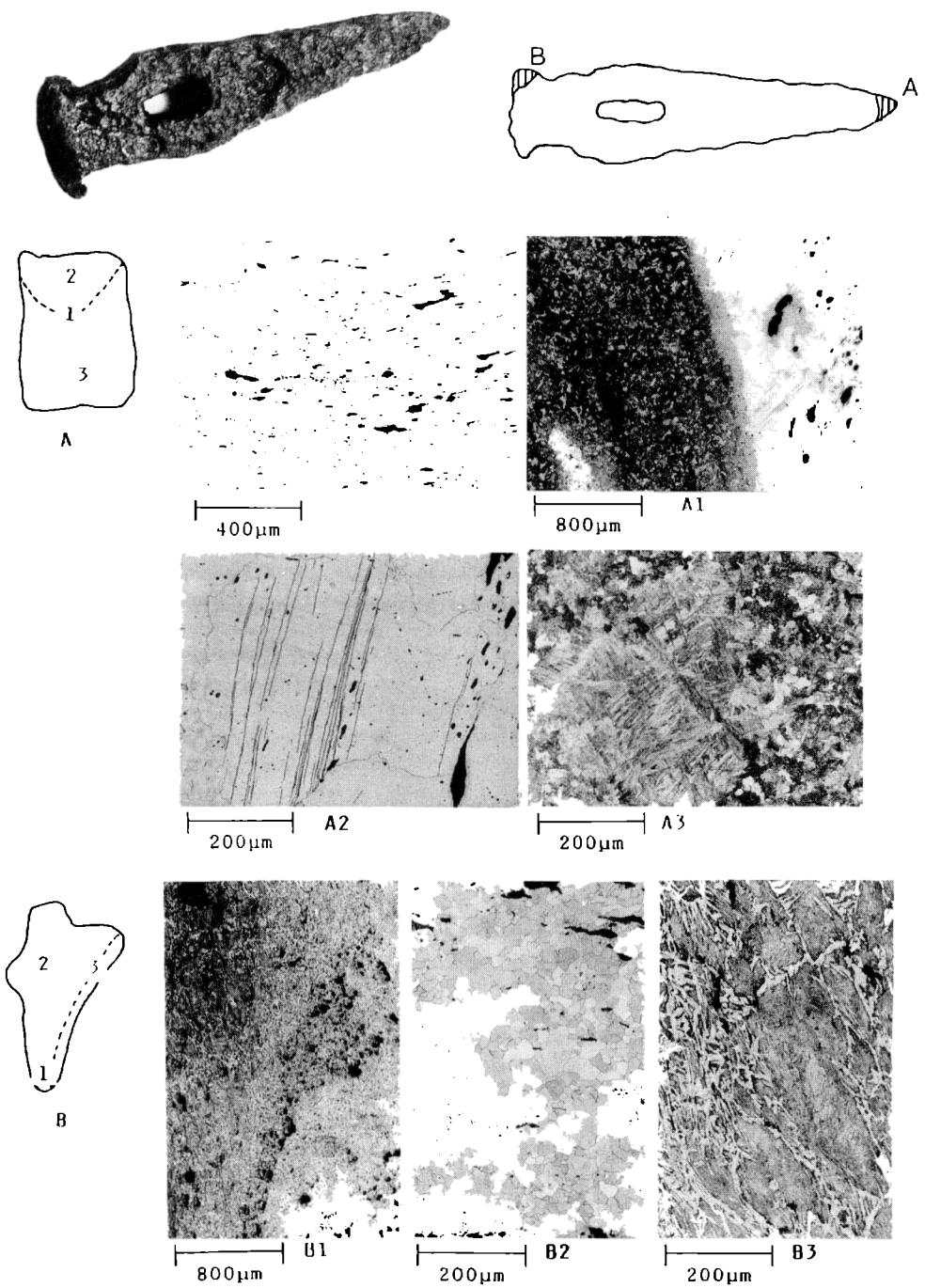
Obr. 4. Metalografická analýza drieku žliezka, vzorka 3BZB.

k opotrebovaniu a deformácií hlavy je možné predpokladať, že vytvrdený železný materiál na povrchu hlavy, ak vôbec bol, v procese používania sa úplne odstránil. To je dokladované aj deformáciou hlavy žliezka v stave, keď už obsahovala len nenauhlíčený železný materiál.

Súčasne je dokladovaný aj fakt, že telo žliezka bolo vyrobené z húževnatého nenauhlíčeného železa. Toto železo bolo extrémne čisté, čo svedčí o vysokej zručnosti kováčov pri príprave železných polotovarov.

Vzorka 7BZ – žliezko

Metalografická analýza žliezka 7BZ je na obr. 8. Bola odobratá jedna vzorka z hrotu žliezka. Na ploche metalografického výbrusu pred naleptaním boli zistené inklúzie pec-

Obr. 5. Metalografická analýza železka, vzorka 4BZ.

nej aj kováčskej trosky, ktoré boli deformované do pásov. Po naleptaní bola na väčšine plochy výbrusu zistená nenaahlíčená pomerne hrubozrnná feritická štruktúra, fotografia 4. Len na ploche, ohraničenej na znázornení výbrusu prerušovanou čiarou, bola zistená nauhlíčená a zakalená martenzitická štruktúra, fotografia 2, nauhlíčenie bolo nerovnomerné. Na fotografii 1 je pri malom zväčšení znázornené rozhranie medzi obidvoma štruktúrami. Na fotografii 3 je znázornená feritická štruktúra tesne pri rozhraní, ovplyvnená tepelným spracovaním.

Z výsledkov analýz je možné urobiť podobné závery ako u želiezka 6BZ, teda že hrot pre teliesko bol vyrobený a nauhlíčený oddelené, potom bol navarený na telo želiezka, vyhriaty a zakalený.

Vzorka 8BZ – želiezko

Metalografická analýza želiezka, vzorky 8BZ, je na obr. 9. Bola odobratá jedna vzorka, tentoraz z tela želiezka výrezom od povrchu k oku. Na metalografickom výbruse vzorky pred naleptaním bola zistená prasklina, vyznačená na náčrte výbrusu prerušovanou čiarou. Je možné, že sa jedná o pozostatok zvaru. Okolo trhliny bolo veľké množstvo inkluzií kováčskej trosky, žezeznatého kremičitanu, fotografia 1.

Po naleptaní bola na celej ploche výbrusu zistená len hrubozrnná nenaahlíčená feritická štruktúra, fotografie 2 a 3. Uvedené zistenie dokumentuje, že pre telo želiezka bol použitý nenaahlíčený húževnatý železný materiál, priažnivý pre trvanlivosť želiezka. Technológia bola rovnaká, ako pri výrobe predchodzích analyzovaných želiezok.

Vzorka 9BZ – želiezko

Metalografická analýza želiezka, vzorky 9BZ, je na obr. 10. Bola odobratá jedna malá vzorka z konca hrota želiezka. Na nenaaleptanom metalografickom výbruse bola zistená trhlina, síriaca sa od povrchu. Trhlina je naznačená na náčrte plochy výbrusu prerušovanou čiarou a je dobre viditeľná aj na fotografii 1. Charakter trhliny dokazuje, že vznikla pri používaní želiezka a nie je indikátorom miesta zvaru. V oblasti trhliny bolo zistené väčšie množstvo inkluzií kováčskej trosky, fotografia 1.

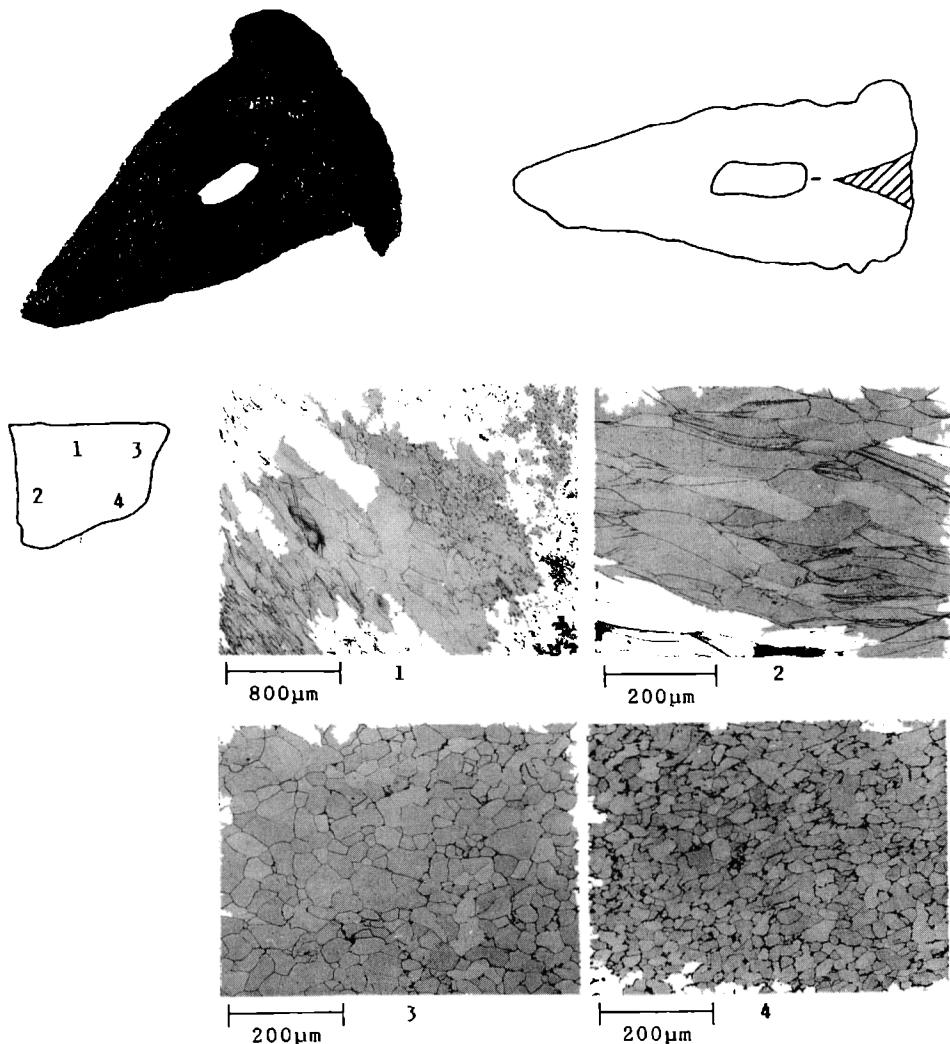
Po naleptaní boli na celej ploche metalografického výbrusu zistené metalografické štruktúry, fotografie 2 a 3, dokladujúce nauhlíčenie a zakalenie hrotu. Pretože vzorka bola odobratá tesne z konca hrota, neobsahovala štruktúry, typické pre telo želiezka. Nie je teda možné urobiť závery, týkajúce sa metódy konštrukcie želiezka. Použitie nauhlíčeného a zakaleného hrotu želiezka bolo štandardné.

Vzorka 10BZ – želiezko

Metalografická analýza želiezka, vzorka 10BZ, je na obr. 11. Aj v tomto prípade bola odobratá jedna vzorka z hrota. Na nenaaleptanom metalografickom výbruse boli zistené rozdrobené inkluzie pecnej aj kováčskej trosky, ktoré boli tvárnením usmernené do pásov.

Po naleptaní boli po okrajoch plochy výbrusu zistené martenzitické štruktúry, v strede plochy, teda v strede priečneho prierezu boli zistené mimo štruktúr martenzitických aj štruktúry troostitické a feritické. Pretože štruktúry troostitické indikujú menší gradient ochladzovania, z výsledkov analýz je možné odvodiť nasledujúce poznatky. hrot želiezka bol veľmi nerovnomerne nauhlíčený, vyhriaty a veľmi krátko kalený. Súvislá vytvrdená martenzitická štruktúra sa vytvorila len v blízkosti povrchu hrotu želiezka.

Pretože spôsob vzorkovania bol urobený podobne, ako v predošлом prípade a charakterizoval len materiál hrota, nebolo možno posúdiť, či bol hrot vyrobený a nauhlíčený oddelené a potom následne navarený na telo želiezka a aký materiál bol použitý pre konštrukciu tela želiezka a jeho hlavy.

Obr. 6. Metalografická analýza železka, vzorka 5BZ.

Vzorka 11BZ – banský klin

Metalografická analýza banského klinu, vzorka 11BZ, je na obr. 12. Vzorka bola odobratá z okraja hlavy, aby došlo čo k najmenšiemu poškodeniu predmetu. Na nenaleptanom metalografickom výbruse bolo zistených mnoho prasklín, ktoré boli usmernené pri tvárení aj používaní predmetu. Tieto praskliny boli pozostatkami zvarov, niektoré z nich vznikli v dôsledku používania. Na výbruse boli aj kováčske inkluzie, usmernené do pásov.

Po naleptaní bolo zistené, že na malej ploche výbrusu, vyznačenej na znázornení výbrusu prerusovanou čiarou, vyskytovali sa martenzitické štruktúry, ktoré vznikli v dôsledku nauhlíčenia a zakalenia, fotografia 2. Umiestnenie tejto štruktúry je znázornené pri malom zväčšení na fotografii 1. Na zbývajúcej ploche výbrusu bola zistená len nenauhličená feritická štruktúra s veľmi deformovaným zvarom v dôsledku používania predmetu.

Z metalografických analýz vyplýva, že povrch hlavy klinu bol nauhlíčený a zakalený, čím sa získala jeho vysoká tvrdosť. Pre telo klinu bol použitý húzevnatý nenauhličený

železny materiál. Technológia bola úplne zhodná s technológiou výroby banských žieliezok. Hoci neboli vzorkovaný hrot klina, ľahko možno predpokladať, že neboli nauhlíčený a zakalený.

Vzorka 12BZ – podkova

Metalografická analýza podkovy, vzorka 12BZ, je na obr. 13. Vzorka bola odobratá priečnym rezom cez podkovu. Na nenaaleptanom metalografickom výbruse boli zistené inkúzie pecnej a kováčskej trosky, ktoré sa väčšinou vyskytovali v pásoch. Príklad veľkej inkúzie pecnej trosky je znázornený na fotografii na obrázku.

Po naleptaní boli skoro na celej ploche výbrusu zistené nenauhlíčené feritické štruktúry s rozdielou veľkosťou zrna, fotografie 1 a 2. Len na malom mieste plochy výbrusu, vyznačenom na znázornení výbrusu prerušovanou čiarou, boli zistené nauhlíčené perlitické a perliticko-feritické štruktúry, miestami sa vyskytovali aj widmanstattenove štruktúry. Uvedená distribúcia štruktúr nemá žiadne logické opodstatnenie. Je pravdepodobné, že pre výrobu boli použité železné polotovary, vyrobené zo železnej huby, produktu tavby v malej redukčnej piecke, bez ďalšej úpravy. Takýto železny materiál bol pre výrobu podkovy vhodný. Nauhlíčenie, zistené na výbruse, mohlo byť pozostatkom lokálneho nauhlíčenia železnej huby.

Vzorka 13BZ – čakan

Z čakana boli odobraté dve vzorky, vzorka A bola odobratá blízko hrotu, vzorka B bola odobratá z oka. Metalografická analýza vzorky A je na obr. 14. Na nenaaleptanom výbruse tejto vzorky bola zistená výrazná trhlina, ktorá mohla byť pozostatkom kováčskeho zvaru. Od koreňa trhliny sa šírilo mnoho drobných inkúzií pecnej a kováčskej trosky, ktoré sú znázornené na fotografii na obrázku.

Po naleptaní bolo zistené, že v okolí trhliny sa nachádzali nauhlíčené perliticko a perliticko-feritické štruktúry, fotografie A1 a A2. Rozpadnutý charakter perlitickej štruktúry naznačuje na žíhanie tejto časti predmetu. Na ostatnej časti plochy výbrusu bola zistená len nenauhlíčená feritická štruktúra, na jednom mieste, vyznačenom prerušovanou čiarou na zobrazení plochy výbrusu, mala táto štruktúra hrubé zrno, fotografia A3, inde jemné zrno, fotografia A4. Aj na jemnozrnnej feritickej štruktúre sú badateľné znaky žíhania. Z uvedeného je zrejmé, že hrot čakan bol nauhlíčený, čím sa dosiahla jeho potrebná tvrdosť.

V mieste odberu vzorky už dominovalo húževnaté nanauhlíčené železo, len v okolí trhliny bol zistený prienik nauhlíčenia od hrotu. Na základe prijatého spôsobu odberu vzorky nebolo možné zistiť, či hrot bol aj kalený.

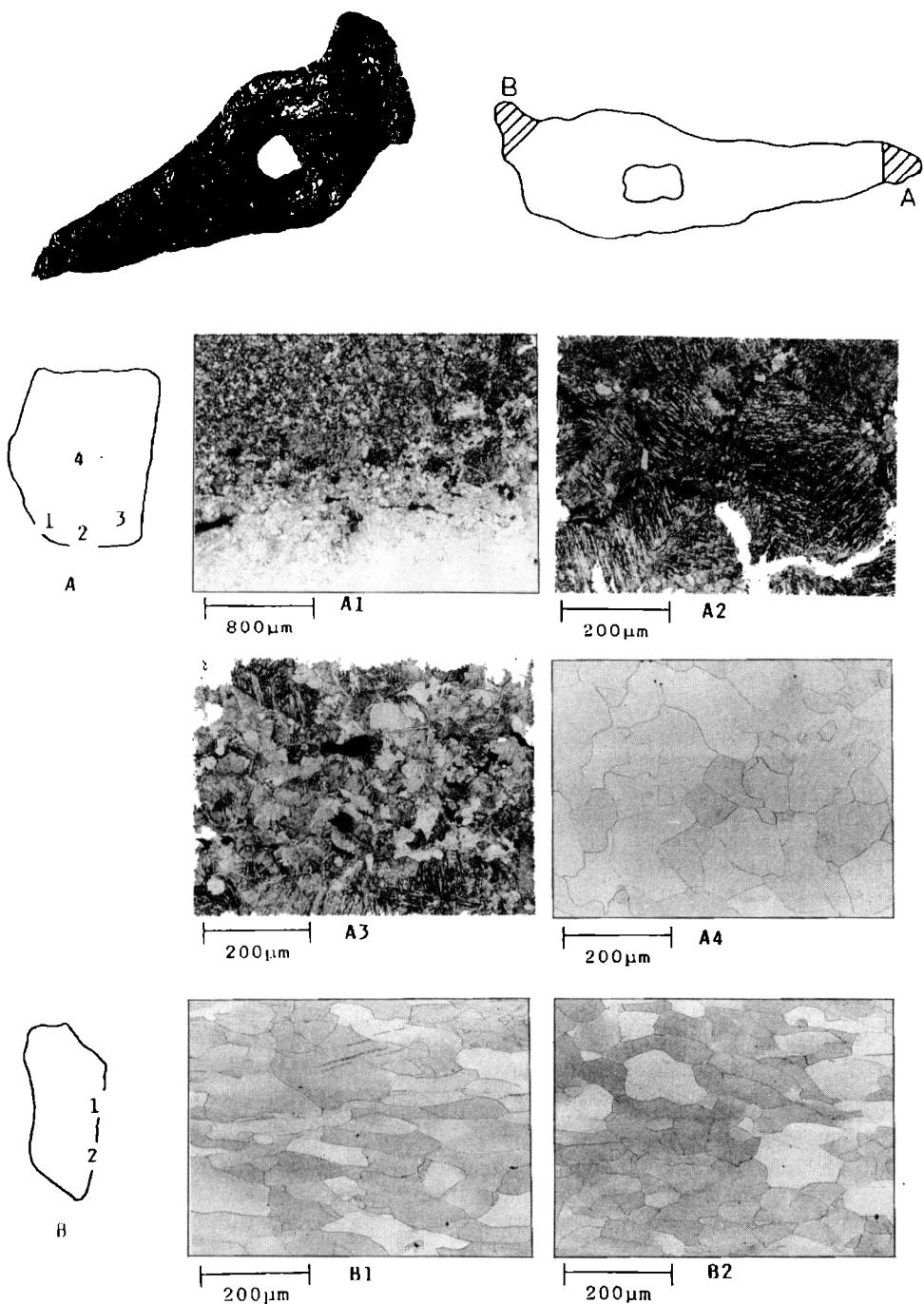
Metalografická analýza vzorky B, odobratej z oka čakana, je na obr. 15. Na celej ploche metalografického výbrusu pred naleptaním boli zistené pásy inkúzií kováčskej aj pecnej trosky. Príklad veľkej inkúzie kováčskej trosky je na fotografii na obrázku. Po naleptaní boli na celej ploche výbrusu zistené len nenauhlíčené feritické štruktúry, pričom sa striedali plochy s extrémne hrubým zrnom s plochami so zrnom strednej veľkosti. Táto distribúcia veľkosti zrín feritickej štruktúry je znázornená na fotografiách B1 a B2.

Z metalografických analýz vyplýva, že čakan bol vyrobený z nenauhlíčeného mäkkého a húževnatého železa. Hrot čakana bol následne nauhlíčený, aby sa zvýšila tvrdosť tohto miesta. Kalenie vzhľadom k zvolenému spôsobu vzorkovania nebolo zistené, bolo ho možné len iba predpokladať.

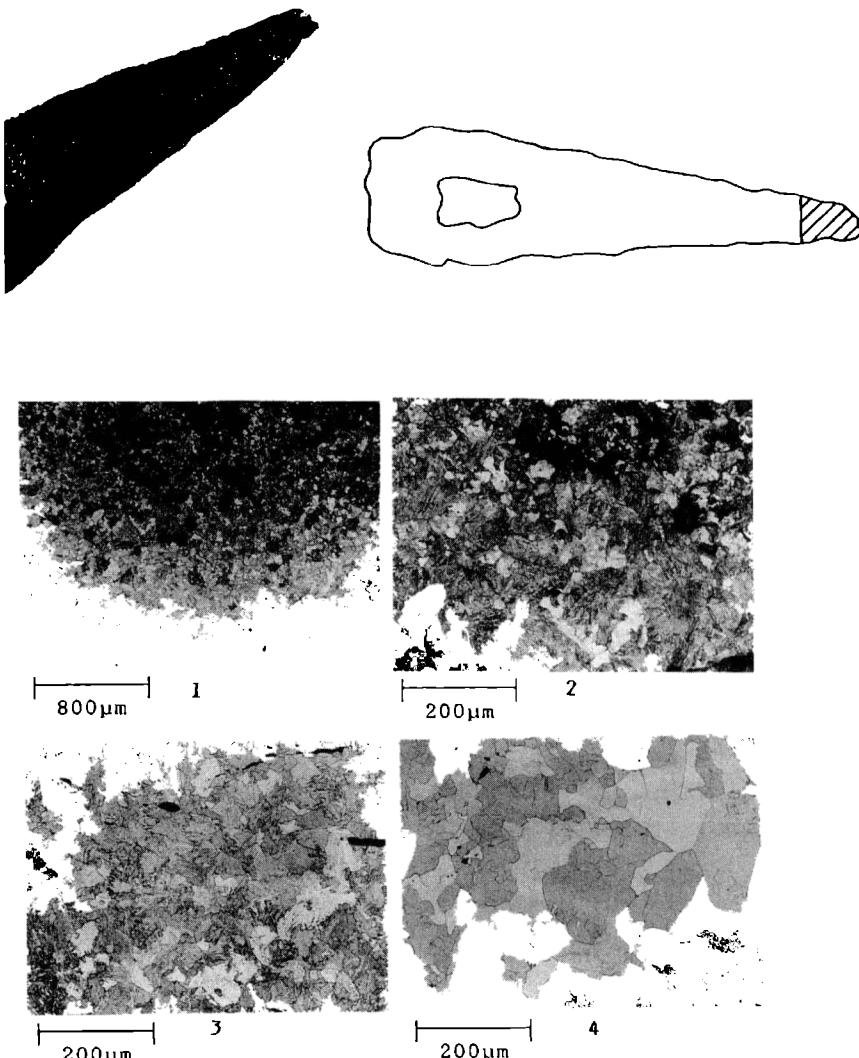
Zvolenou výrobnou technológiou získal čakan dobrú tvrdosť pracovnej časti a vyhovujúcu životnosť celého nástroja.

Vzorka 14BZ – čakan

Metalografická analýza čakana, vzorka 14BZ, je na obr. 16. Vzorka bola odobratá z hrotu čakana priečnym rezom. Na nenaaleptanom metalografickom výbruse bolo zistené

Obr. 7. Metalografická analýza žliezka, vzorka 6BZ.

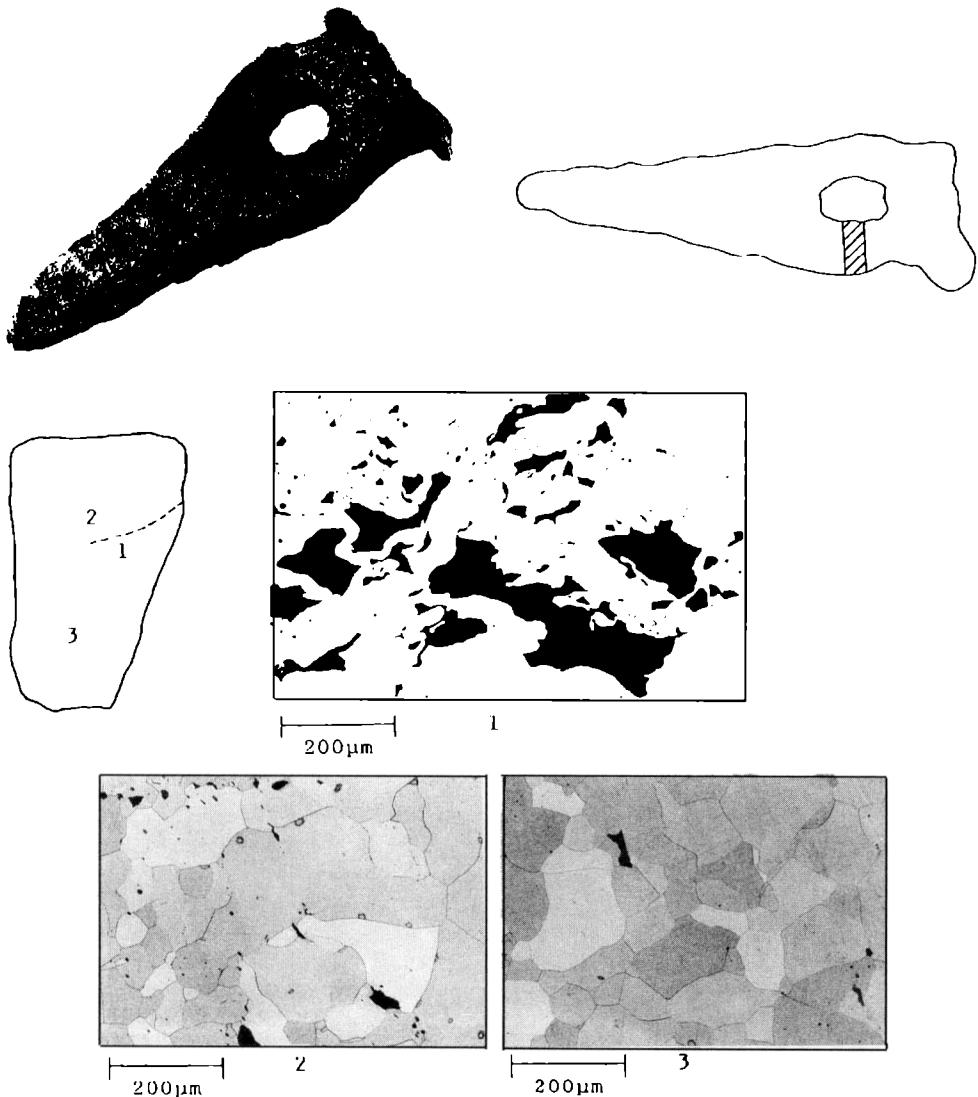
Obr. 8. Metalografická analýza železka, vzorka 7BZ.

veľké množstvo inkluzií pecnej trosky, ich príklad je znázornený na fotografii na obrázku. Po naleptaní boli na celej ploche výbrusu zistené len nenauhličené feritické štruktúry s veľmi rozdielnou distribúciou feritických zrn, fotografie 1 a 2.

Uvedený nenauhličený železný materiál bol vhodný pre výrobu tela čakana. Chýbalo však nauhlíčenie, prípadne zakalenie hrotu, v tomto stave by mal čakan veľmi zlé úžitkové vlastnosti a rýchle by sa na hrote opotreboval. Je vidno aj z fotografie predmetu na obrázku, úplný hrot čakana chýbal. Vzorkovaním v danom mieste nemuselo byť zachytené vytvrdenie hrotu nauhlíčením a zakalením a nie je možné v tomto smere urobiť žiadne závery.

Rozbor výsledkov spektrálnej analýzy

Výsledky kvalitatívnej spektrálnej analýzy vzoriek, odobratých z banských želiez, sú v tabuľke II. Ako je z tabuľky zrejmé, výsledky analýz sú udávané v troch rozmedziach

Obr. 9. Metalografická analýza železka, vzorka 8BZ.

obsahov prvkov v zložení, ako hlavné prvky, vedľajšie prvky a stopové prvky. Vzorky z predmetov 3BZ a 7BZ nebolo možné analyzovať kvôli ich malým rozmerom. Z analýz je možné urobiť niekoľko dôležitých záverov:

– V zložení predmetov bolo pomerne veľké množstvo vedľajších aj stopových prvkov, čo plne korešponduje so zložením železných rúd v tejto oblasti stredného Slovenska.

– Prítomnosť vedľajších a stopových prvkov v predmetoch zo Španej Doliny aj z Kammerhofu bola veľmi podobná. Tento fakt nevylučuje možnosť, že predmety pochádzajú z jedného zdroja.

– Určité rozdiely v zložení vzoriek z predmetov zo Španej Doliny dávajú podnet úvahy, že polotovary boli vyrobené z výťažkov taviel, kde vo vsádzke boli používané železné rudy z rôznych zdrojov.

– Je zrejmé, že banské železko z lokality Ilija-Sitno, vzorka 4BZ, bolo vyrobené

z polotovarov, ktoré mali pôvod v jednej tavbe, resp. v po sebe idúcich tavbách, vytvorených z rovnakej vsádzky.

– Banské železo 6BZ, nájdené v Kammerhofe a čakan 13BZ zo Španej Doliny, boli vyrobené zo železnych polotovarov, ktoré boli produkované zo vsádzok s rozdielnym zložením, resp. mohol byť pri ich výrobe použitý aj starší prepracovaný materiál.

Tab. II – Výsledky spektrálnej analýzy železnych predmetov

Č. vz.	Hlavné prvky 100–1%	Vedľajšie prvky 1–0,01 %	Stopové prvky 0,01–0,0001 %
1BZ	Fe	Cu, Si, Al, Sb	Mg, Mn, Ni, Ag
2BZ	Fe	Mg, Al, Ni, Si	Mn, Bi, Mo, Ti, Sn, Ag, Zr
4BZA	Fe	Mn, Si, Mg, Al	Sn, Ag, Zn, Cu
4BZB	Fe	Mn, Si, Mg, Al	Sn, Ag, Zn, Cu
5BZ	Fe	Ni, Mg, Si, Al, Cr	Mn, Sn, Ag, Cu
6BZA	Fe	Ca, Si, Al, Mg	Sn, Ag, Mn, Zn, Cu
6BZB	Fe	Mn, Mg, Si, Al, Cr	Mn, Cu, Ag, Sn
8BZ	Fe	Mg, Al, Ni, Si, Mn	Bi, Ti, Ag, Zr
9BZ	Fe	Cu, Mn, Al, Si, Cr	Mg, Ni, Sn, Ag
10BZ	Fe	Si, Mg, Sh, Al	Ag, Mn, Zn, Cu
11BZ	Fe	Mg, Al, Ni, Si, Mn	Bi, Mo, V, Zr, Sn, Ti
12BZ	Fe	Al, Ni, Mg, Si	Mn
13BZA	Fe	Si, Mn, Mg, Sh, Al	Ag, Zn, Cu
13BZB	Fe	Cu, Ni, Al, Si, Sh,	Ag, Sn, Mn, Mg
14BZ	Fe	Al, Ni, Mg, Si, Mn	Bi, Mo, Sn, Ag

Diskusia výsledkov metalografických analýz

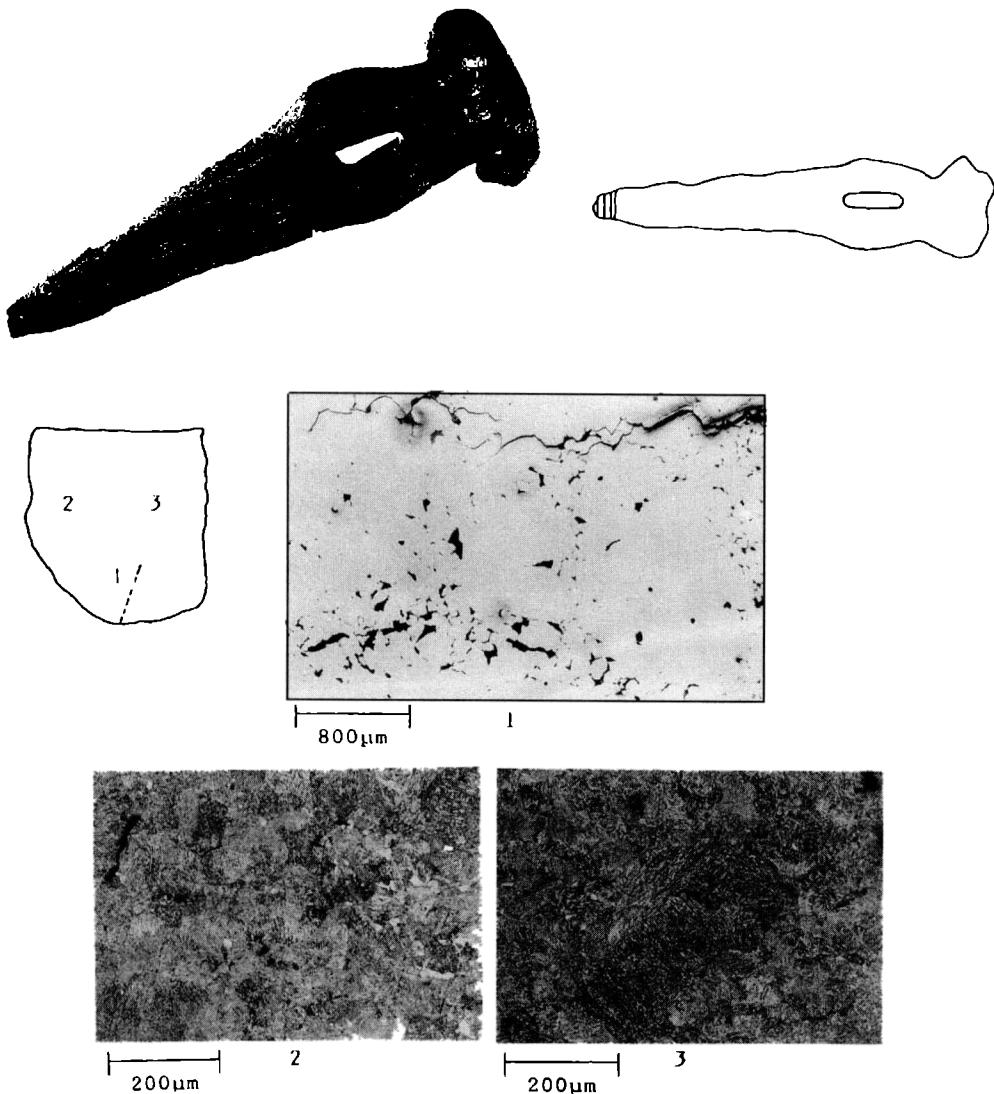
Autor tohto príspievku v predošlých prácach študoval viacej sérií stredovekých železnych predmetov podobného detovania z územia Slovenska aj zo zahraničia. Na základe analýz bolo možné konštatovať, že prechod k sériovej výrobe v kováčskych dielňach obmedzil tvorivý príspevok kováčov dosiahnutiu najlepších vlastností daného predmetu. Z týchto analýz je však zrejmé, že výrobe banských želiez venovali kováči zvláštnu pozornosť. Poznali, že musia zvlášť upraviť hrot a prípadne aj hlavu predmetu, používaného na rozpojovanie horniny. Pre tieto účely zaviedli štandardnú techniku, keď tvrdosť hrotov a hláv dosahovali nauhlíčením a kalením. Túto techniku používali pre všetky predmety, používané na rozpojovanie. Pre telo predmetu používali neupravený, väčšinou nenauhlíčený železny materiál, ktorý svojou húževnatostou zabezpečil dostatočnú životnosť predmetu. Je možné, že pre telo predmetov bol použitý aj starší, šrotový železny materiál.

Z analýz vyplýva aj zaujímavé zistenie, že hroty predmetov boli vyrobené a hlboko nauhlíčené zvlášť až potom boli navarené na predmety a zakalené. Tento fakt ponúka myšlienku, že hroty, ktoré sa pri rozpojovaní rýchle opotrebovali, boli na banských želzách vymieňané, až pokiaľ nedošlo k opotrebovaniu resp. deformácii tela predmetu. Pre predmety, ktoré neboli priamo používané pri rozpojovaní, používali kováči menej náročnú technológiu. Klinec, analyzovaný v tejto práci, bol vyrobený zo šrotového železného materiálu.

Záver

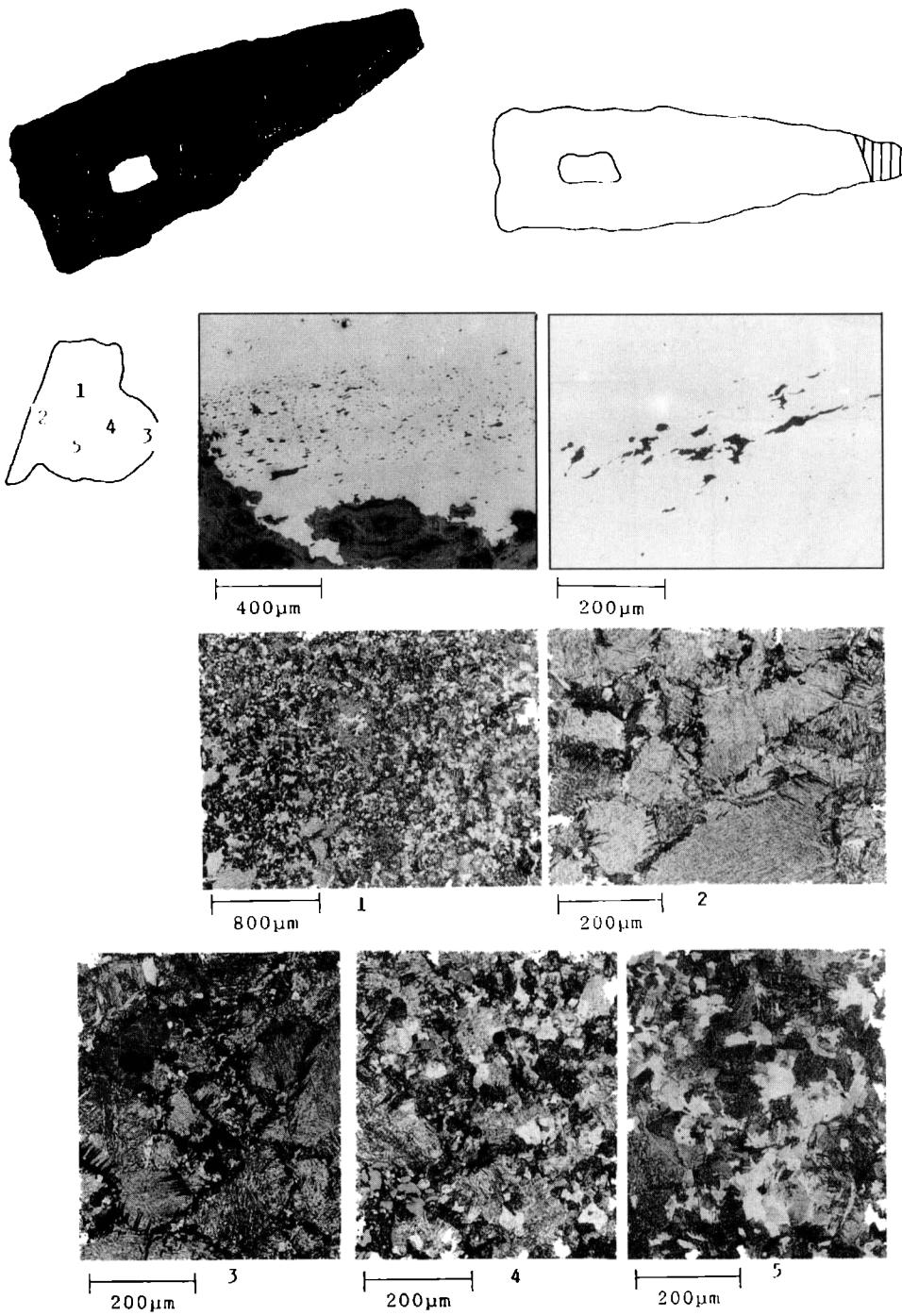
Práca sa zaobrá stredovekými metódami výroby železnych predmetov, tzv. Danských želiez, ktoré sa používali pri banských prácach v oblasti stredného Slovenska. Celkom bolo analyzovaných 14 predmetov, nájdených na troch lokalitách, väčšina z nich boli kliny na rozpojovanie horniny. Metalografickou analýzou predmetov bolo zistené:

1. Všetky banské železá, používané na rozpojovanie horniny, boli vyrábané podobou technológiou. Jej účelom bola úprava pracovných častí tak, aby sa dosiahla ich vysoká tvrdosť.

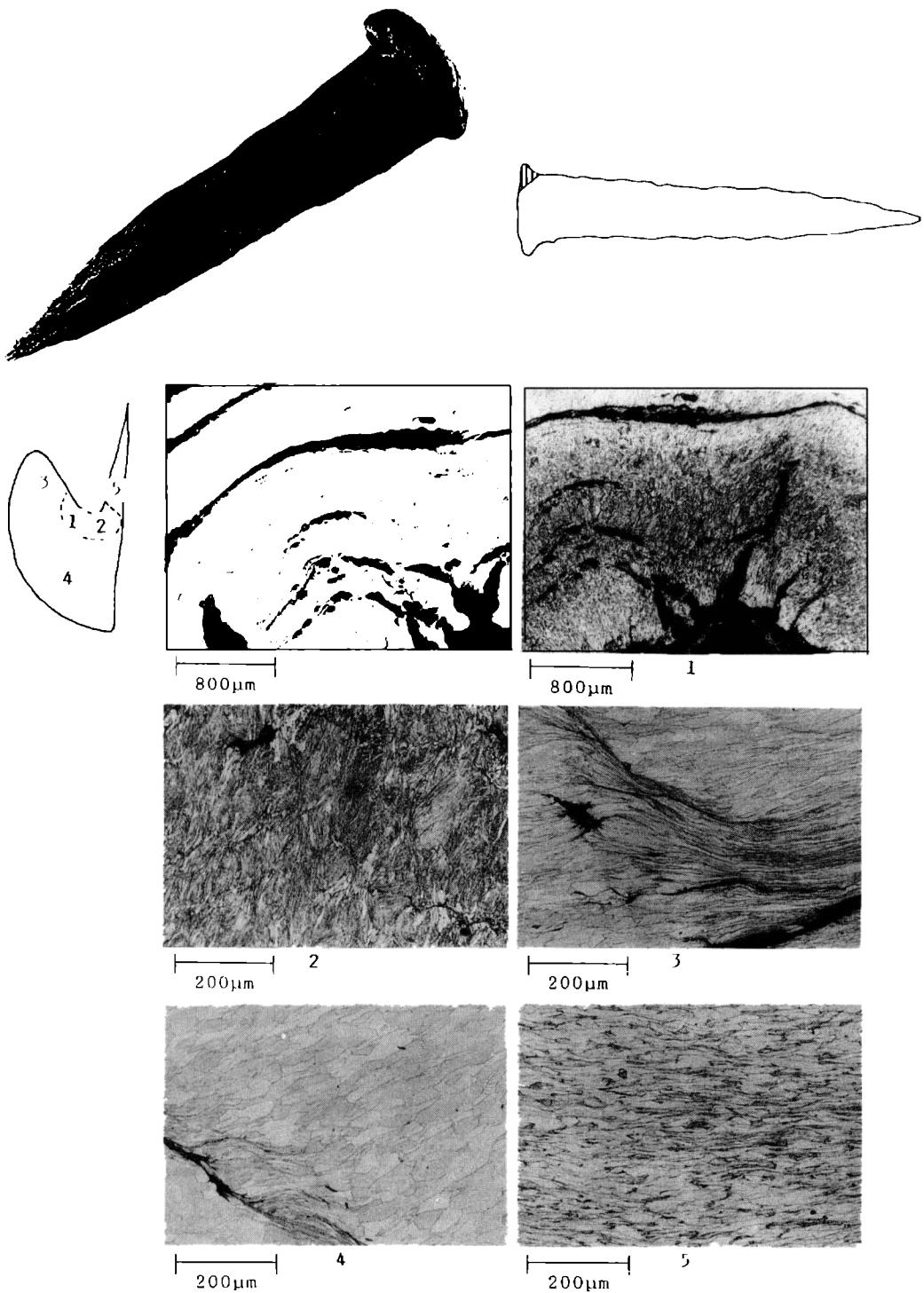

Obr. 10. Metalografická analýza žiezok, vzorka 9BZ.

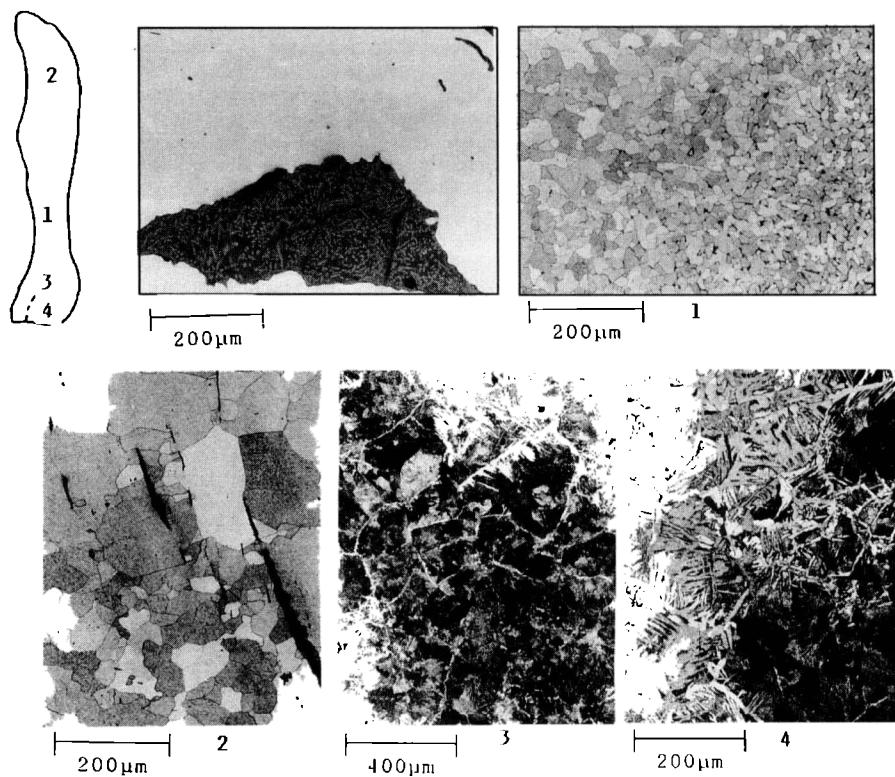
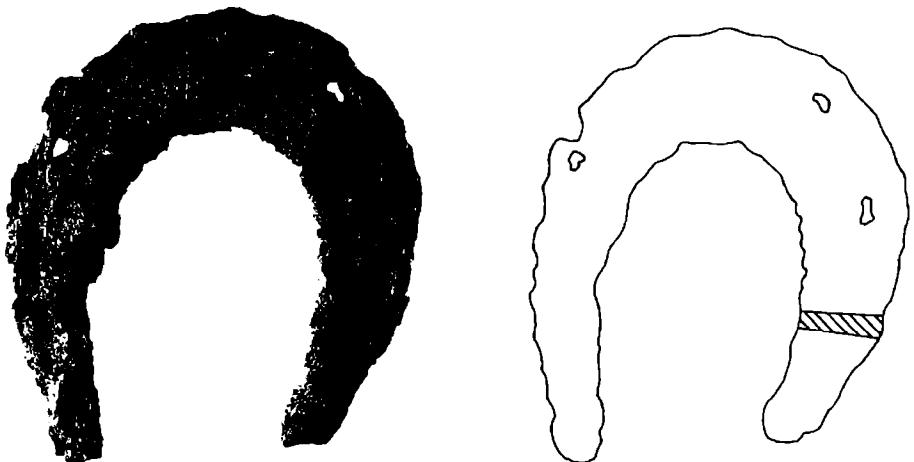
2. Banské železá malí hroty a v prípade žiezok a klinov aj hlavy upravené nauhlíčením a kalením.
3. Z analýz vyplynulo, že hroty predmetov boli vyrobené a nauhlíčené zvlášť, potom boli naradené na telá predmetov a zakalené. Je predpoklad, že týmto spôsobom sa banské železá reparovali, keď opotrebované hroty sa vymieňali za nové.
4. Pre telo banského železa používali ich výrobcovia neupravený nenauhlíčený železny materiál, ktorý svojou húzevnatosťou priaznivo vplyval na životnosť predmetu.
5. Pre výrobu predmetov, ktoré neboli priamo používané na rozpojovanie horniny, používali výrobcovia aj odpadný, šrotový železny materiál.
6. Väčšie množstvo vedľajších a stopových prvkov v žiezach odpovedá zlúčeniu železných rúd v danom regióne.

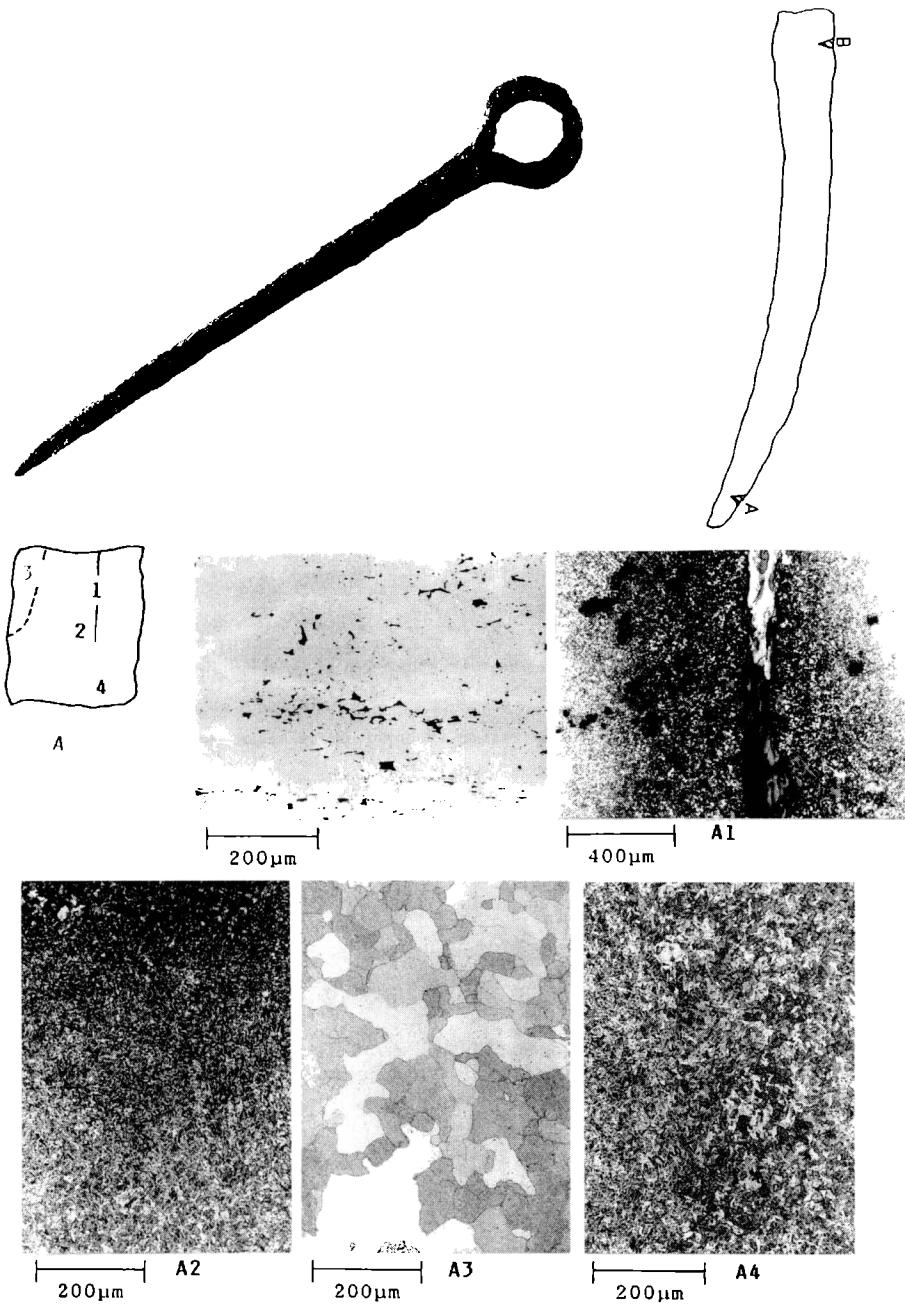
Obr. 11. Metalografická analýza žliezka, vzorka 10BZ.

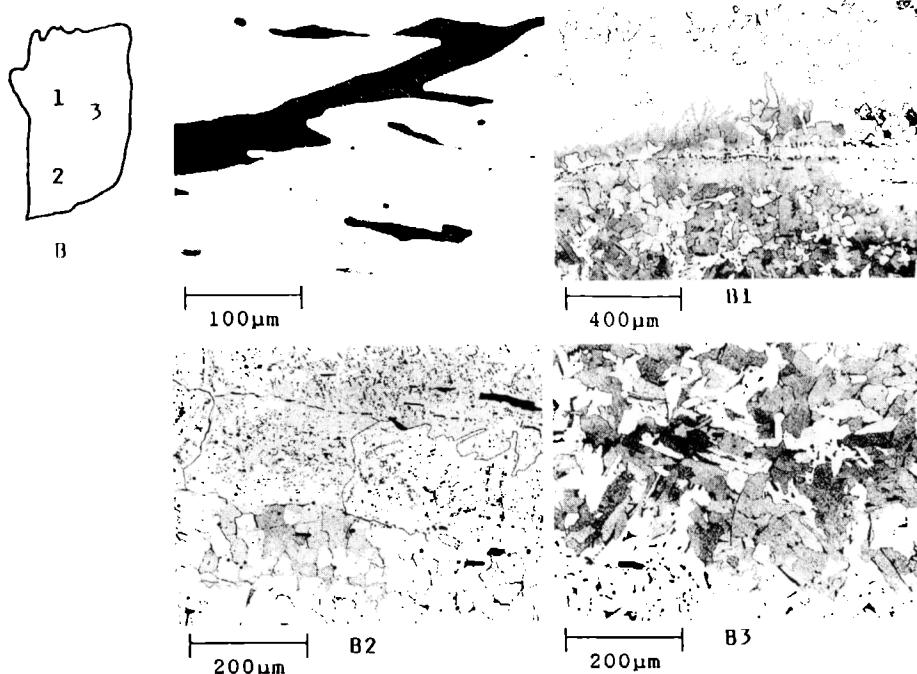
Obr. 12. Metalografická analýza banského klinu, vzorka 11BZ.

Obr. 13. Metalografická analýza podkovy, vzorka 12BZ.

Obr. 14. Metalografická analýza vzorky, odobranej z blízkosti hrotu čakana, vzorka 13BZA.

Obr. 15. Metalografická analýza vzorky, odobratej z oka čakana, vzorka 13BZB.

Literatúra

- AGRICOLA, G.: *De re metallica libri XII*. Basel 1556 (reprint NTM Praha 1976).
- LABUDA, J.: Materiálna kultúra z výskumu Kammerhofu v Banskej Štiavnici (Príspevok k problematike montánnej archeológie na Slovensku). Slov. archeol. 40, 1992, s. 135–164.
- LABUDA, J.: Montánnna archeológia na Slovensku (Príspevok k dejinám stredoveku). Kandidátska disertačia, Nitra 1993. I.–III. zv.
- SCHONWEITZOVÁ, Š.: Komorský dvor v Banskej Štiavnici. Vlastivedný časopis, 20, Bratislava 1971, s. 92–93.
- TOČÍK, A.–BUBLOVÁ, H.: Príspevok k výskumu zanikutej ľažby medi na Slovensku. In: Zvesti Archeol. Úst. Slov. akad. vied, 21, Nitra 1985, s. 47–135.
- TOČÍK, A.–ŽEZRÁK, P.: Ausgrabungen in Špania Dolina–Piesky. Zum Problem des urzeitlichen Kupfererzberbau in der Slowakei. In: Der Anschnitt, Beiheft 7, Bochum 1989, s. 71–78.

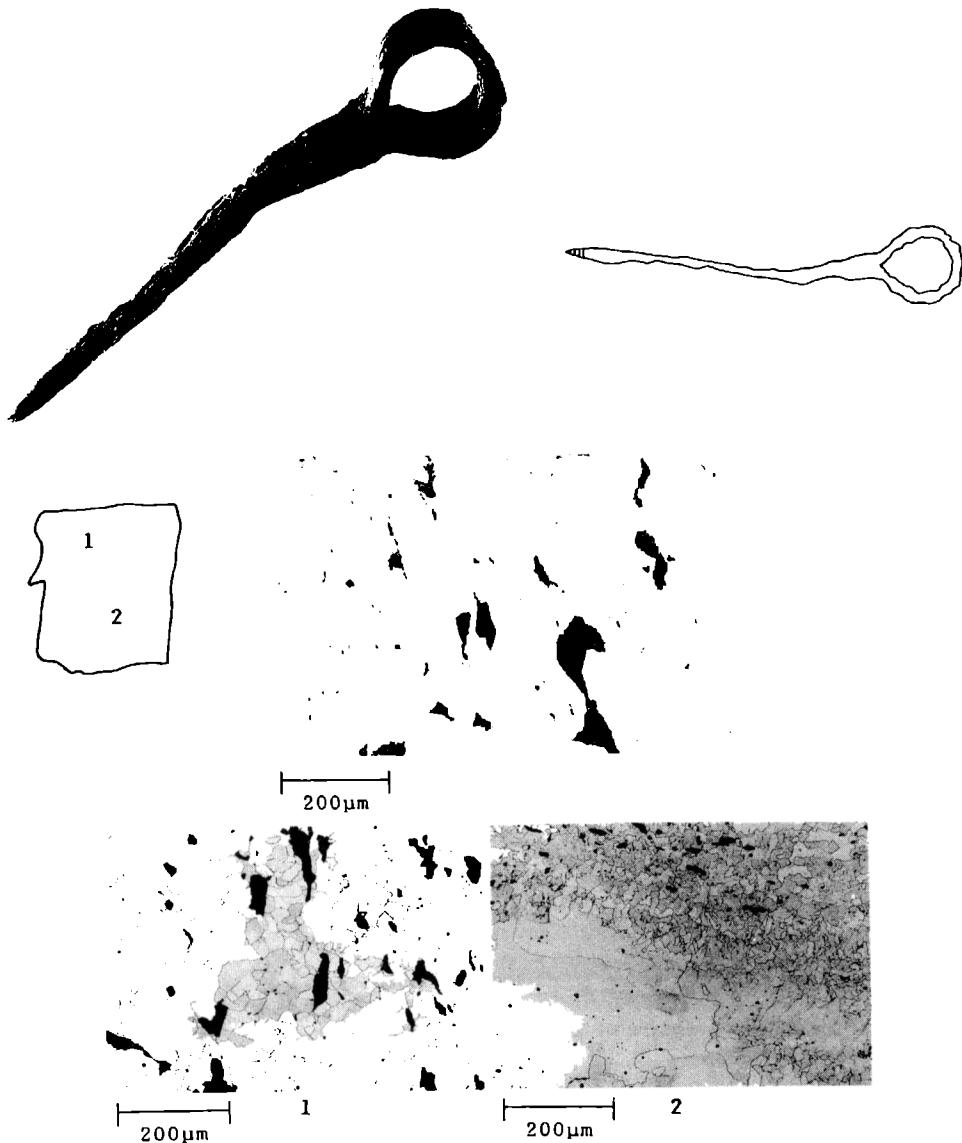
Zusammenfassung

Die Erzeugung der mittelalterlichen bergmännischen Eisen

Unter die berühmtesten Bergbauregionen in der Slowakei gehören Špania Dolina (Herrengrund) und Štiavnica (Schemnitz). Während der letzten Jahrzehnte gelang es, durch archäologische Forschungen in diesen Gebieten viele Arbeitsinstrumente und andere Werkzeuge (Eisen, Kratze, Hufeisen, Nägel u. ä.) zu gewinnen, die den metallographischen Analysen mit interessanten Ergebnissen unterzogen wurden. Die Funde datiert man in das 14.–16. Jh. Špania Dolina wurde als Fundstätte der Steinschlägel für die Erzzerkleinerung aus dem Anfang der Bronzezeit berühmt, aber davon stammen auch zahlreiche Funde aus dem Mittelalter (Abb. 1–16). In Banská Štiavnica gewann man im Mittelalter vor allem das Silbererz, wobei im Laboratorium im Objekt Kammerhof die Erzprobearbeiten durchgeführt wurden. Aus diesem Objekt stammten einige von den analysierten Gegenständen (Abb. 6–9).

Schlußfolgerungen aus der metallographischen Analyse:

1. Für die Erzeugung aller zur Gesteinzerkleinerung benutzten bergmännischen Eisen wurden ähnliche Technologien verwendet, deren Zweck war, die Arbeitsteile der Werkzeuge auszuhärten.

Obr. 16. Metalografická analýza čakaná, vzorka 14BZ.

2. Die Bergbaueisen hatten die Spitzen und die bergmännische Eisen und Keile auch die Köpfe aufgekohlt und verhärtet.

3. Aus den Analysen ging hervor, daß die Spitzen der Gegenstände separat hergestellt und aufgekohlt und dann auf die Körper der Gegenstände aufgesetzt und verhärtet wurden. Wir nehmen an, daß man auf diese Weise die bergmännischen Eisen reparierte, wenn die abgenutzten Spitzen durch neue ersetzt wurden.

4. Für den Körper der bergmännischen Eisens verwendete die Hersteller das nicht aufbereitete und nicht aufgekohlte Eisenmaterial, das wegen seiner Zähigkeit die Gebrauchsdauer des Gegenstandes gut beeinflußte.

5. Für die Herstellung der Gegenstände, die direkt für die Gesteinzerkleinerung nicht benutzt wurden, verwendete man auch das Abfallmaterial, den Schrott.

6. Der größere Anteil der Neben- und Spurenlemente in analysierten Eisen entspricht der Zusammensetzung der Eisenerze in der gegebenen Region.

A b b i l d u n g e n :

1. Metallographische Analyse eines Nagels, Probe 1BZ.
2. Metallographische Analyse eines Eisens, Probe 2BZ.
3. Metallographische Analyse einer Eisenspitze, Probe 3BZA.
4. Metallographische Analyse des mittleren Teils eines Eisens, Probe 3BZB.
5. Metallographische Analyse eiens Eisens, Probe 4BZ.
6. Metallographische Analyse eines Eisens, Probe 5BZ.
7. Metallographische Analyse eines Eisens, Probe 6BZ.
8. Metallographische Analyse eines Eisens, Probe 7BZ.
9. Metallographische Analyse eines Eisens, Probe 8BZ.
10. Metallographische Analyse eines Eisens, Probe 9BZ.
11. Metallographische Analyse eines Eisens, Probe 10BZ.
12. Metallographische Analyse eines Keiles, Probe 11BZ.
13. Metallographische Analyse eines Hufeisens, Probe 12BZ.
14. Metallographische Analyse einer Probe aus der Nähe einer Kratzenspitze, Probe 13BZA.
15. Metallographische Analyse einer Probe aus dem Kratzenauge, Probe 13BZB.
16. Metallographische Analyse eines Kratzens, Probe 14BZ.